

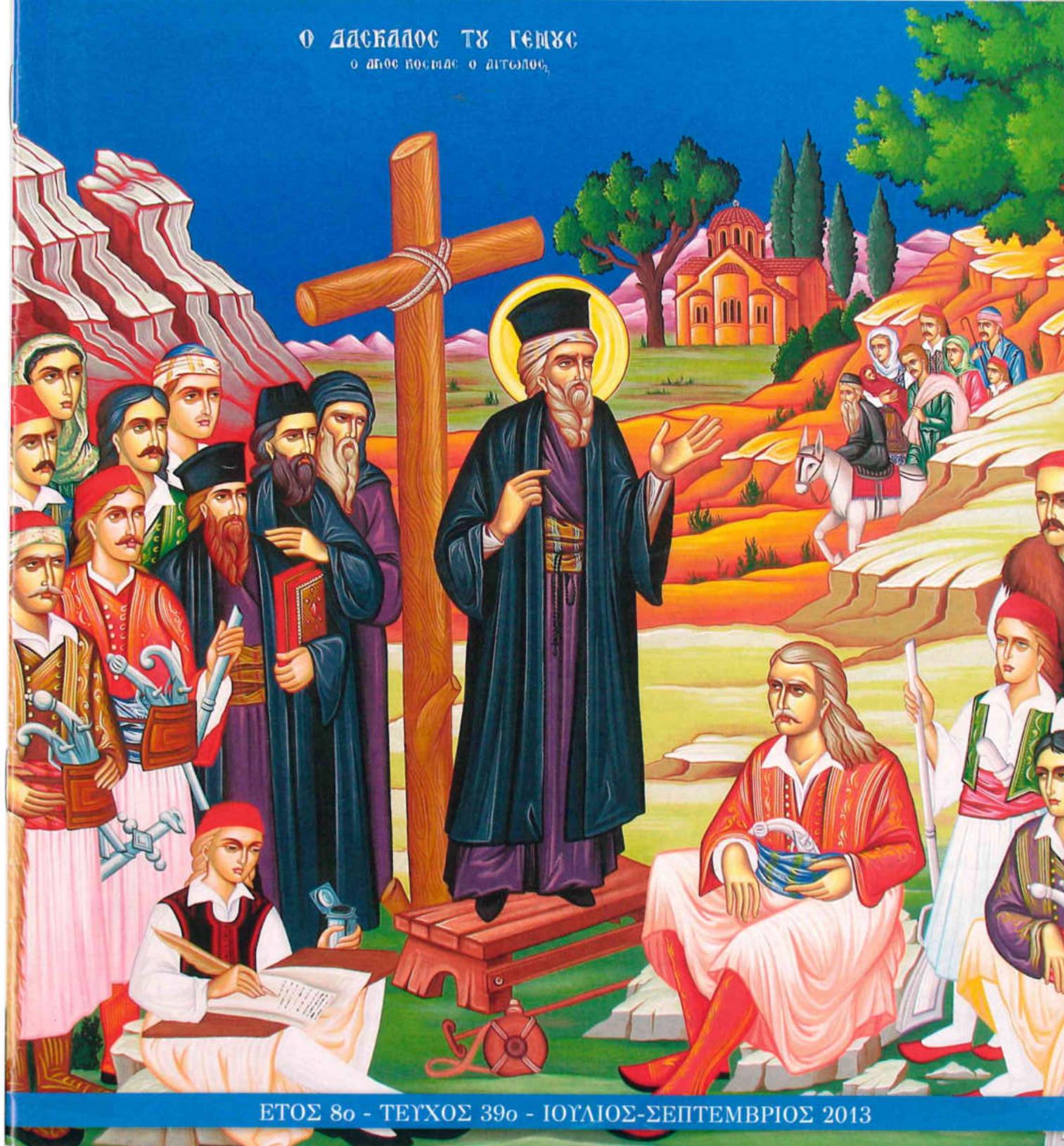

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο Δασκαλός της Γένους

ο απός ποσμός ο διτύλος

ΕΤΟΣ 80 - ΤΕΥΧΟΣ 390 - ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΛΗΓΑΙΟΥ ΜΒΩΝ

Τριμηνιαίο περιοδικό
της Ιερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 80 ΤΕΥΧΟΣ 390

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ιερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ιδρυτής-Έκδότης
Ο Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Έπιμέλεια υλής
Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ιστοσελίδα
www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

Ἀριθμ. Λογ.: Ε.Τ.Ε.
342/296376-07

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Πατριαρχική Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ εἰσόδῳ στό νέο ἔκκλησιαστικό ἔτος

3

Τοῦ Σεβ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου
Ἡ Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν

5

Τοῦ Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη
Ἐθνική αἱμορραγία

7

Τοῦ Σεβ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου
Ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2013-2014

9

Μιχαὴλ Γ. Τρίτου, Κοσμήτορος
Οἱ κοινωνικές ἀντιλήψεις τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ

10

Τοῦ Πρωτοσυγ. Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μπένου
Ἐπί τῇ λήξει τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων 2012-2013

13

† Ε.Χ.
Ὀδοιπορικό στούς Ἅγιους Τόπους

15

Χρονικά

20

Ἐξώφυλλο: Ό "Ἄγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, εἰκόνα ἀπό τὸ ἀρχεῖο τῆς Ὁρθοδ.

Χριστ. Ἀδελφότητος «ΛΥΔΙΑ»

Όπιοθόφυλλο: Προσκυνητάριον τοῦ Ἅγ. Κοσμᾶ εἰς Μεσορόπην

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια ἐξωφύλλου: π. Ἰωάννης Λιγνός

Φωτογραφίες: Χρῆστος Κοκκινάκης

Πατριαρχική Έγκυλιος

ἐπί τῇ εἰσόδῳ στό νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ
Άριθμ. Πρωτ. 735

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΤ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἄδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐφθασεν ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου, ἡ πρώτη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, τήν ὅποιαν πρὸ ἔτῶν τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καὶ ἐν συνεχείᾳ σύνολος ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ὡρίσαμεν ὡς ἡμέραν προσευχῆς διά τὸ περιβάλλον. Ἐκτοτε, λόγῳ καὶ τῆς ἡμετέρας πρωτοβουλίας ταύτης, ἔχει γενικευθῆ τό ἐνδιαφέρον διά τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ πολλὰ λαμβάνονται μέτρα ἐν προκειμένῳ διά τήν ἀειφορίαν καὶ τήν ίσορροπίαν τῶν οἰκοσυστημάτων ἀλλά καὶ διά πᾶν σχετικόν πρός αὐτάς πρόβλημα.

Καθώς μάλιστα τυγχάνει γνωστόν καὶ ἐπιμεμαρτυρημένον ὅτι “οὐ λύονται οἱ νόμοι τῆς φύσεως, οὐδέ σαλεύονται, ἀλλά μένουσιν ἀκίνητοι” (πρβλ. Τεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τὸν πτωχόν Λάζαρον ΣΤ', P.G. 48, 1042), ὁφείλομεν σήμερον νά ἐπικεντρώσωμεν τήν προσοχήν μας εἰς τάς ἀφανεῖς ἐπεμβάσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τήν ίσορροπίαν τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὅποια διασαλεύεται ὅχι μόνον δι ἐμφανῶν καταστρεπτικῶν ἐνέργειῶν, ὡς αἱ ἐκριζώσεις τῶν δασῶν, ἡ ὑπεράντλησις τῶν ὑδάτων, ἡ ἐν γένει ὑπερεκμετάλλευσις τῶν

φυσικῶν καὶ ἐνεργειακῶν πόρων καὶ ἡ μέσω διαρροῆς καὶ ἀποθέσεως τοξικῶν καὶ χημικῶν ούσιῶν μόλυνσις μεγάλων χερσαίων καὶ ὑδατίνων περιοχῶν, ἀλλά καὶ δι' ἀφανῶν διά γυμνοῦ ὁφθαλμοῦ πράξεων. Καὶ τοιαῦται τυγχάνουν αἱ ἐπεμβάσεις εἰς τά γονιδιώματα τῶν ἐμβίων ὄντων καὶ ἡ δημιουργία κατ' αὐτόν τόν

τρόπον μετηλαγμένων εἰδῶν ἀγνώστου ἐν συνεχείᾳ μετεξελίξεως, ὡς καὶ ἡ ἀνεύρεσις τρόπων ἀποδεσμεύσεως τεραστίων δυνάμεων, τῶν ἀτομικῶν

καὶ πυρηνικῶν, τῶν ὅποιων ἡ μή ὄρθη χρῆσις δύναται νά ἔχαφανίσῃ πᾶν ἵχνος ζωῆς καὶ πολιτισμοῦ εἰς τόν πλανήτην μας. Εἰς τάς περιπτώσεις ταύτας δέν εἶναι ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ὑπερισχύσεως τά μόνα κίνητρα τῶν ἐπιδιωκόντων νά ἐπέμβουν καὶ νά μεταλλάξουν τά ἔμβια ὄντα, τά ὅποια ὁ Θεός ἐδημιούργησεν ὡς «καλά λίαν», ἀλλά καὶ ἡ ὑπεροφία ὡρισμένων ὅπως ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τήν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποδείξουν ἐαυτούς ἴκανούς νά βελτιώσουν τό ἔργον Αὐτοῦ. Η ψυχική στάσις αὕτη χαρακτηρίζεται ὑπό τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς “ὕβρις”, δηλαδή ὑπεροπτική αὐθάδεια τοῦ ἔχοντος

περιωρισμένον νοῦν ἔναντι τοῦ Πανσόφου καὶ Παντοδυνάμου Δημιουργοῦ.

Ἄσφαλῶς δέν ἀντίτασσόμεθα πρός τήν ἐπιστημονικήν ἔρευναν, ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον παρέχῃ ἐπωφελεῖς ύπηρεσίας εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ περιβάλλον. Τοιουτοτρόπως, ἡ χρηματοποίησις τῶν πορισμάτων αὐτῆς διὰ τήν θεραπείαν, παραδείγματος χάριν, ἀσθενειῶν εἶναι ἀσφαλῶς θεμιτή, ἀλλά ἡ βεβιασμένη ἐμπορική ἐκμετάλλευσις προϊόντων τῆς συγχρόνου χημικῆς καὶ βιολογικῆς τεχνολογίας πρό τῆς τετελεσμένης διαπιστώσεως ὅτι εἶναι διά τὸν ἄνθρωπον ἀβλαβῆ, εἶναι ἀσφαλῶς κατακριτέα, καθώς ἐπανειλημμένως ὡδήγησεν εἰς τραγικάς συνεπείας αὐτόν καὶ τὸ περιβάλλον.

Ἡ ἐπιστήμη, καλῶς πράττουσα, διαρκῶς ἔρευνᾶ καὶ προσπαθεῖ νά ἐρμηνεύσῃ τήν φυσικήν νομοτέλειαν καὶ τάξιν. Ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους “κατακυρίευσατε τῆς γῆς” (Γεν. θ' 1) παρέχει τήν ἄδειαν τῆς ἔρευνῆς καὶ γνώσεως τῶν φυσικῶν καὶ βιολογικῶν μηχανισμῶν οἱ ὄποιοι δροῦν εἰς αὐτήν, διά νά εἶναι σύνολον τό φυσικόν περιβάλλον παραδείσιον. Ἀρκεῖ ἡ ἐπιδίωξις τῆς γνώσεως καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς νά μή στοχεύῃ μόνον εἰς τό κέρδος καὶ νά μή εἶναι ἀλαζονική προσπάθεια οἰκοδομήσεως ἐνός νέου πύργου τῆς Βαβέλ, διά τοῦ ὄποιου τό δημιουργημα θά προσπαθήσῃ νά φθάσῃ καὶ ἵσως, κατά τήν ἔπαρσιν ὥρισμένων, νά ὑπερβῇ καὶ Αὔτον τόν Δημιουργόν. Δυστυχῶς λησμονεῖ ἐνίστε ὁ ἄνθρωπος ὅτι ὁ τοῦ “κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά” (Σοφ. Σολ. ιγ', 3) καὶ χείρ Κυρίου “ἔθεμελίωσε τήν γῆν, καὶ ἡ δεξιά Αὔτοῦ ἐστερέωσε τόν οὐρανόν” (πρβλ. Ἡσ. μη', 13).

Καθῆκον, λοιπόν, ἡμῶν τῶν ποιμένων τῆς Ἑκκλησίας καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλά καὶ πάντων τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, εἶναι νά ἐργαζόμεθα τό ἀγαθόν καὶ κυρίως νά προσευχώμεθα ὅπως ὁ Δημιουργός τοῦ παντός Θεός φωτίζῃ τούς εἰδικῶς μέ τά ἀνωτέρα θέματα ἀσχολουμένους ἐπιστήμονας ἵνα ἐν ταπεινώσει ἔναντι Αὔτοῦ καὶ ἐν σεβασμῷ πρός τήν φυσικήν νομοτέλειαν καὶ τάξιν εἰσέρχωνται εἰς τά

ἐνδότερα αὐτῆς καὶ ἀποφεύγουν τήν διά λόγους οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἄλλους, ὡς ἀνεφέρομεν, βεβιασμένην χρηματοποίησιν τῶν πορισμάτων τῆς ἔρευνῆς των. Χρειάζεται μακρά πεῖρα διά νά βεβαιωθῇ ὅτι αἱ διαπιστωθεῖσαι εὐεργετικά ἐπιφροσί ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων γνώσεων δέν συνεπάγονται παραπλεύρως ἐπιβλαβεῖς παρενεργείας εἰς τό περιβάλλον καὶ βεβαίως εἰς αὐτόν τοῦτον τόν ἄνθρωπον.

Κατά τήν δημιουργίαν τοῦ κόσμου ἡ τότε φωνή καὶ τό πρῶτον πρόσταγμα τοῦ Κυρίου “οἶον νόμος τις ἐγένετο φύσεως, καὶ ἐναπέμεινε τή γῆ, τήν τοῦ γεννᾶν αὐτή καὶ καρποφορεῖν δύναμιν εἰς τό ἔξῆς παρεχόμενος...” (Μεγάλου Βασιλείου, εἰς τήν ἔξαήμερον Θ', P.G. 29, 96A), ἔξασφαλίζουσα τήν ἀειφορίαν αὐτῆς. Καί ἡ γῆ θά συνεχίσῃ νά γεννᾶ καὶ νά καρποφορῇ ἐφ' ὅσον ἀφεθῇ εἰς τήν φυσικήν αὐτῆς τάξιν καὶ ἐφ' ὅσον ἡμεῖς οἱ πάροικοι ἐπ' αὐτῆς πορευθῶμεν κατά τά προστάγματα καὶ τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάττωμεν καὶ ποιῶμεν αὐτάς. Τότε Ἐκεῖνος μόνον “δώσει τόν ύετόν ἡμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τά γενήματα αὐτῆς, καὶ τά ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τόν καρπόν αὐτῶν [...] καὶ φαγώμεθα τόν ἄρτον ἡμῶν εἰς πλησμονήν καὶ κατοικήσωμεν μετά ἀσφαλείας ἐπί τῆς γῆς ἡμῶν. Καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διά τῆς γῆς ἡμῶν[...].” (πρβλ. Λευιτ. 26, 4-5).

Προσευχόμενοι ἐπί τή εὐσήμω ταύτη ἡμέρᾳ καὶ τή εἰσόδῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετά Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, Συμεών τοῦ ἰσαγγέλου καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπταριθμῶν παίδων καὶ μετά τοῦ ἱεροῦ Ψαλμῳδοῦ Δαυίδ πρός τόν Κύριον ὅπως ἔξαποστείλη τό πνεῦμα Αύτοῦ καὶ ἀνακαίνισῃ τό πρόσωπον τῆς γῆς (πρβλ. Ψαλμ. 103, 30), εὐλογῶν τά ἔργα τῶν χειρῶν Αύτοῦ καὶ καταξιῶν ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι τήν τοῦ χρόνου περίοδον, ἐπικαλούμεθα ὑπέρ τῶν ἔρευνώντων τάς δυνάμεις τῆς φύσεως τόν φωτισμόν, τήν χάριν καὶ τήν εὐλογίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἀμήν.

βιγ' Σεπτεμβρίου α'

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
(15-8-2013)

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Πρὸς

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον
καὶ τὸν εὔσεβη Λαὸν
τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου
Μητροπόλεως

Ολο τό ἐκκλησιαστικό ἔτος, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἴδιαίτερα ὅμως τό καλοκαίρι, καὶ μάλιστα μέσα στήν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ, ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανός ἀποδίδει ὀλόψυχα τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐλάβειά του στό Πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὁ Αὔγουστος μήνας, ὁ «καλός» ὁ μήνας, γιά τόν δόποιν εὕχονται οἱ υἱοί τῶν ἀνθρώπων νά ἦταν δυό φορές τό χρόνο, - τόσο ἀγαπητός καὶ περιπόθητος μήνας εἶναι! - εἶναι ὁ μήνας ὁ ἀφιερωμένος ὅλος σχεδόν στήν τιμὴν καὶ τή δόξα τῆς Παναγίας.

Τί εὐτυχία γιά τόν Ὁρθόδοξο χριστιανό αὐτή ἡ ἐγκάρδια, αὐθόρμητη πίστη καὶ εὐλάβεια πρός τό Πάνσεπτο Πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου! Δέν ξέρουμε ἂν ὑπάρχη κάτι παραπλήσιο σέ ἄλλες θρησκείες στόν κόσμο σήμερα. "Ἐνα ἀνθρώπινο Πρόσωπο, Μία Γυναίκα, ἡ δόποια νά ἔχη τέτοια κεντρική, περίοπτη, κυριαρχική θέση στήν καρδιά καὶ τή ζωή τῶν κοινῶν θυητῶν, ὅσο ἡ Παναγία μας!"

Καί αὐτή ἡ θέση τῆς Παναγίας μας στή ζωή τῶν χριστιανῶν δέν εἶναι κάτι τό ὑπερβολικό καὶ ἔξεζητημένο καὶ ἄρα ἀπόβλητο, δπως θέλησαν νά τό ἐμφανίσουν ἄλλων δογμάτων χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ἀπό ἐσφαλμένη ἐκτίμηση μίλησαν γιά «Μαριολατρεία». Αύτό τό ἔξαιρετικό γεγονός εἶναι ἡ πραγματικότητα. Καί μάλιστα ὅχι δλόκληρη. Τό πλῆθος τῶν χαρμόσυνων Θεομητορικῶν ἑορτῶν, οἱ πάμπολοι καὶ ἀμέτρητοι ὅμνοι πρός τιμήν Τῆς, τά θαυμάσια, θεολογικά ἀλλά καὶ

λυρικώτατα Θεοτοκία, που στολίζουν
όλες τις έορτές και τις Άκολουθίες της
Έκκλησίας μας, δέν έκφράζουν κάτι τό⁷
ύπερβολικό και τό λανθασμένο, άλλα
ύποδηλώνουν ένα μόνο μέρος της Άλή-
θειας, που κρύβεται στό Πανάχραντο
Πρόσωπο της Παναγίας.

Ναι! "Ενα μόνο μέρος. Διότι μπορεῖ
ἄραγε νοῦς ἀνθρώπινος, ἀπό τούς πιό
προνομιούχους και ὑψιπετεῖς, νά σταθ-
μίση και νά διατυπώση μέ ἀνθρώπινα
ἐγκωμιαστικά λόγια τό πνευματικό μέ-
γεθος και τήν ἀξία και τό μεγαλεῖο, που
κρύπτεται στό Πρόσωπο της Ὑπεραγίας
Θεοτόκου; Δέν εἶναι καθόλου ἀδικος
ἐκεῖνος που ἐτόλμησε νά γράψῃ, ὅτι
«ἰλιγγια και ὑπερκόσμιος νοῦς», δη-
λαδή καταλαμβάνεται ἀπό Ἰλιγγο, ζα-
λάδα, ἀκόμη και νοῦς, που ξεφεύγει ἀπό
τά κοινά ἀνθρώπινα
μέτρα, ὅταν θελήσῃ νά
σκεφθῇ, νά συλλογισθῇ
ἐπάνω στό θέμα της
Παναγίας!

"Οχι δέν ἔχει ἀδικο ! "Οχι ἀνθρωπος,
ἄλλα ούτε και ἄγγελος και ἀρχάγγελος
δέν ἔχει τήν δυνατότητα νά ἐρευνήσῃ
ἀσφαλῶς και νά συμπεράνη ἐπιτυχῶς
γιά τό Πρόσωπο και τό "Ἐργο που ἐπι-
τέλεσε στόν κόσμο αύτό ή Ὑπεραγία Θε-
οτόκοις! "Όλα αύτά ἀνήκουν στό
«ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον και ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον», στό «χρόνοις
αἰώνιοις σεσιγημένον» (Ρωμ. 14,24).
Ἐδῶ εἶναι «πάντα ὑπέρ ἔννοιαν,
πάντα ὑπερένδοξα» ὅσα ἀναφέρονται
στήν Παναγία μας!

Τό "Ἐργο της ἐπάνω στή γῆ δέν χωρᾶ
στή διάνοιά μας. Η Παναγία, ταπεινή
κατά κόσμον Κόρη της Ναζαρέτ, διεδρα-
μάτισε μοναδικό ρόλο μεταξύ τῶν
ἀνθρώπων. Μοναδικό και ἀσύλληπτο. Ο

ρόλος της αύτός προφητεύθηκε πρίν ἀπό
πολλούς αἰῶνες και ἀναγγέλθηκε ἐπισή-
μως ἀπό τόν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ. Ρόλος
ὑπεράνθρωπος, ὁ ὅποιος ἐκπληρώθηκε
χάρις στό Πνεῦμα τό Ἅγιον και τή Δύ-
ναμη τοῦ Υψίστου. Ή ἴδια η Παναγία
διερωτήθηκε ἔντρομη και κατάπληκτη
γιά τόν ρόλο αύτό, που ἐπιφορτίσθηκε νά
ἐπιτελέσῃ ἀπό τόν Θεό και παρά τήν
ἀκράδαντη θρησκευτική πίστη της ἐτόλ-
μησε και ἐρώτησε τόν Ἅγγελο Πρωτο-
στάτη: «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο... Τό
παράδοξόν σου της φωνῆς δυσπαρά-
δεκτόν μου τή φυχῇ φαίνεται...

Και ὅμως αύτό ἔγινε! Και οι προφη-
τείες οι πρίν ἀπό πολλούς αἰῶνες διακη-
ρυγμένες ἔγιναν πραγματικότητα και ὁ
ρόλος της θείας Προνοίας, ὁ μοναδικός
και ἀσύλληπτος, ἐκπληρώθηκε. Η Παρ-

θένος Μαριάμ διακόνησε
μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ
«τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυ-
φον και ἀγγέλοις ἄγνω-
στον Μυστήριον.» Και ἐγέννησε τόν
Θεάνθρωπον δανείζοντας τήν πάναγη
Σάρκα της τῷ Παντεχνήμονι Λόγῳ..

Μεγάλο τό Μυστήριον, τό ὅποιον πε-
ριπλέχθηκε γύρω ἀπό τό Πρόσωπο της
Ὑπεραγίας Θεοτόκου! Μυστήριο, τό
ὅποιο εἶναι «ἐσφραγισμένο» σέ ὅσους
ἐπιχειροῦν μέ τό μικρό τους τό μυαλό νά
τό ἐρευνήσουν. Πολλά πῶς, που ἀνα-
βλύζουν ἀπό τή σκέψη και αύτοῦ τοῦ
εύσεβοῦς ἀνθρώπου, γιά πάντα θά μεί-
νουν ἀναπάντητα. «Ο ἀχώρητος παντί⁸
πῶς ἔχωρήθη σή γαστρί...».

Πῶς, λοιπόν, ὕστερα ἀπό ἔνα τέτοιο
Μυστήριο, συνδεδεμένο μέ τήν Παναγία
μας, νά μήν κατέχῃ τέτοια περίοπτη, ξε-
χωριστή θέση στήν καρδιά και τή ζωή
τοῦ κάθε πιστοῦ χριστιανοῦ;

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ! Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΖΙ ΣΑΣ

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

Υπό τοῦ Πρωτ. Αθανασίου Παπαδάκη, Γενικοῦ Άρχιερατικοῦ Έπιτρόπου

1. Μετανάστευση

Κατάντησε στὶς μέρες μας πολὺ κοινότυπη ἡ λέξις αἰμορραγία. Αἰμορραγία στὴν ἄσφαλτο, αἰμορραγία στὰ ναρκωτικά, αἰμορραγία στὰ οίκονομικὰ καὶ τέλος ἡ φρικτότερη ἔθνική αἰμορραγία. Καθὼς στὸ νοῦ μας ἔρχονται στιγμὲς ἀποφράδες μελανῶν σελίδων τῆς ιστορίας μας, ὅπως ἐκεῖνες τὶς ἐποχὲς τῆς μακρᾶς Ὁθωμανικῆς δουλείας, ἐνθυμούμεθα δυὸ φρικτὲς αἰμορραγίες:

**Νέα δοκιμασία τῆς πατρίδος μας;
Περιγραφή. Τά αἴτια.**

Ἡ μία ἐσωτερικὴ μὲ τὸ **παιδομάζωμα** καὶ τοὺς γενίτσαρους καὶ ἡ ἄλλῃ ἐξωτερικὴ μὲ τὴν **ψυγὴ στὴν «Ἐσπερία»**: Μολδοβλαχία, Ρωσία, Όλλανδία, Γαλλία, κατὰ κύματα δέχονταν τὰ νιάτα τῆς πατρίδας μας, τὰ ὅποια δὲν μποροῦσαν ν' ἀνεχθοῦν τὴ ζωὴ τοῦ Ραγιά. Δὲν περιμέναμε ὅμως καὶ στὶς μέρες μας νὰ ζήσουμε παρόμοια ἔθνικὴ τραγωδία.

Ίδου τὸ σχόλιο ἐγκρίτου ἐφημερίδος τῆς πατρίδος μας ὅπως ἀτόφιο μεταφέρεται ἐδῶ:

220.000 νέοι Ἕλληνες ἡλικίας μεταξὺ 18 ἔως 35 ἔτῶν ὑπέβαλαν τὸ βιογραφικό τους στὸ πρόγραμμα Europass μόνο τὸ ἔτος 2012 μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ βροῦν ἐργασία κάπου στὸ ἐξωτερικό. Ἡ ἀπελπιστικὴ κατάσταση ἀνεργίας ποὺ πλήττει τὴν πατρίδα μας τελευταίᾳ ἀναγκάζει χιλιάδες νέους πτυχιούχους διαφόρων πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, κατόχους διδακτορικῶν διπλωμάτων καὶ ξένων γλωσσῶν νὰ παίρνουν τὸν δρόμο τῆς ξενιτιᾶς γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν καὶ γιὰ ἔνα καλύτερο μέλλον.

Μὲ τὴ μεγάλη αὐτὴ φυγὴ ποὺ ἥλθε νὰ προστεθεῖ σ' ἐκεῖνες τῶν τριῶν προηγουμένων ἔτῶν, ἡ χώρα μας χάνει τὴν ἀφρόκρεμα ποὺ διαθέτει, διότι σὲ ποσοστὸ 70% ὅσοι φεύγουν εἶναι ἀπόφοιτοι Πανεπιστημίων ἢ ΤΕΙ ἢ κάτοχοι ἄλλων πτυχίων. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ποσοστὰ τῶν μεταναστῶν, ἀπὸ τὰ βιογραφικά τους φαίνεται ὅτι 47% εἶναι ἄνδρες καὶ 42% γυναῖκες, ἔνας δὲ στοὺς 10 δὲν ἔχει δηλώσει τὸ φύλο του («Δημοκρατία» 6-1-2013).

“Οταν κάποιος μελετᾷ τέτοια κεί-

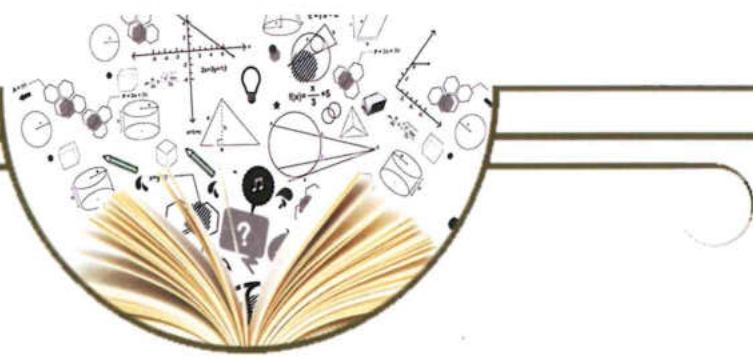
μενα μὲ τέτοιες φρικτὲς καὶ πονεμένες διαπιστώσεις, πῶς μπορεῖ νὰ αἰσθάνεται εύτυχής; "Οταν τὸ μέλλον μιᾶς χώρας εἶναι ή νεότητα καὶ ή νεότητα τείνει νὰ ἔκλειψει ἀπὸ τὴ χώρα αὐτή; Τί νὰ ἀναμένεται ἄραγε; "Οταν η δύστυχη πατρίδα μας ἔχει καταστεῖ **χώρα γερόντων** συνταξιούχων, ποιοὶ θὰ ἀπλώσουν ἀφ' ἐνὸς τὸ χέρι στὰ γηρατειὰ καὶ ἀφ' ἐτέρου θὰ ἐργασθοῦν γιὰ τὴν ὑπαρξή της; Ἄν κάθε φυσικὴ αἰμορραγία εἶναι τὸ προανάκρουσμα τοῦ θανάτου δὲν θὰ εἶναι τὸ ἵδιο καὶ μία ἔθνικὴ αἰμορραγία; "Ολοὶ μας γνωρίζουμε ποιὰ εἶναι η γενεσιοναργός αἴτια τοῦ ἔθνικοῦ μας καταντήματος καὶ δυστυχῶς ἀμοιροὶ εύθυνῶν δὲν εἶναι μόνον οἱ διοικοῦντες, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν ἀναξιότητά τους ὀδήγησαν τὴν Ἑλλάδα μας στὴν ἀξιοθρήνητη αὐτή κατάσταση, ὥστε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἀναδείξει καὶ νὰ τακτοποιήσει τὰ παιδιά της, ἀλλὰ εἶναι καὶ οἱ διοικούμενοι.

2. Αἴτια τοῦ κακοῦ

Πεποίθησίς μας εἶναι ότι γενεσιούργος αἴτια αύτοῦ τοῦ καταντήματος τῆς πατρίδος μας εἶναι ή ἀποστασία μας ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἔννοια τῆς πατρίδας, ἀπὸ τὴν ἄρρηκτα μὲ αὐτὴν συνδεδεμένη πίστη μας, ή ἀποσκίρτηση ἀπὸ τὶς παραδόσεις μας, ή παραδοχὴ καινοφανῶν δοξασιῶν, ὁ τρόπος μιᾶς ἀπληστῆς ζωῆς, ή ἐπανάπαυσή μας στὸ προσκέφαλο τῆς ἀδηφάγου πλεονεξίας καὶ τοῦ εὔκολου πλουτισμοῦ, ή ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τὴν λιτότητα καὶ τὶς νηστεῖες τῆς Ἐκκλησίας μας, ή ἀτιμωρησία τῶν ἐνόχων καὶ τῶν κλεπτῶν, ἡ παρεμπόδιση τοῦ ἔργου τῆς δικαιοσύνης, ή ὑποτίμηση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔργου της, η λυσσαλέα μάχη κατὰ τῶν ἀξιῶν καὶ ίδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα: «Πατρίς ἔάλω».

"Ομως ἔστω καὶ τὴν ὕστατη στιγμὴν ὑπάρχει ἐλπὶς καὶ πάντα γιὰ τὴν Ἐκκλησία η ἐλπίδα ἔχει ἀμφίδρομη πορεία. Ἀπὸ τὴ μιά η ἐπιστροφὴ τοῦ πλανεμένου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη η ἀγκαλιὰ τοῦ Πατέρα. Μόνον μὲ αὐτὴν τὴν τελευταία φράση μας μπορεῖ νὰ ἀνανήψει ὁ λαός μας, νὰ ξαναβρεῖ στὰ διαχρονικά του ἀποθέματα, τὶς προαιώνιες ἀρετές του, νὰ ξαναδώσει στὰ νιάτα τὴν ἐλπίδα τῆς παλινόστησης καὶ τὴ χαρὰ τῆς προσφορᾶς καὶ νὰ σταματήσει κάθε εἶδος αἰμορραγίας.

Πρὸς

Τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων,
τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας Παγγαίου.

ἘΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2013-2014

Ἄγαπητά μας παιδιά

Ὦς Ἐπίσκοπός σας χαιρετίζω μαζί σας τήν εἰσοδο τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους καὶ σᾶς εὔχομαι μαζί μὲ τούς διδασκάλους σας, τούς γονεῖς καὶ τούς κηδεμόνες σας καλή πρόοδο καὶ ἐπιτυχία. Ἐπειδὴ δέ κάθε ἔργο μας, καὶ μάλιστα ἓνα τόσο περίπλοκο καὶ δύσκολο ἔργο, ὅπως εἶναι ἡ Σχολική Παιδεία, γιά νά ἔχῃ ἐπιτυχία ἀπαραίτητα χρειάζεται τοῦ Θεοῦ τήν Βοήθεια, γι' αὐτό προηγουμένως καὶ τελέσαμε τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιασμοῦ καὶ ζητήσαμε τό Θεϊκό Ἔλεος γιά ὅλους, καὶ γιά διδασκάλους καὶ γιά μαθητές. «Ἐάν μή Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες» (Ψαλμός 126,1) μᾶς τονίζει ὁ Θεόπνευστος Ψαλμωδός τῆς Ἐκκλησίας μας. Πού σημαίνει μέ ἀπλά λόγια αὐτή ἡ παρομοίωση, ἔαν ὁ Κύριος καὶ Θεός δέν βάλῃ τό Χέρι Του στό κτίσμα τοῦ σπιτιοῦ ἄδικα κουράσθηκαν οἱ οἰκοδόμοι του.

Ἄλλα δέν εἶναι ἄστοχη ἡ παρομοίωση αὐτή καὶ στό θέμα τῆς Παιδείας. Τῆς Παιδείας γενικότερα, ἀλλά καὶ τῆς παιδείας εἰδικότερα τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Τό οἰκοδόμημα τῆς παιδείας κτίζεται σιγά-σιγά μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου πρωτίστως στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ αὐτοὶ οἱ πρόγονοί μας πρό Χριστοῦ, ἔτσι ἔβλεπαν τήν παιδεία τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὁχι σάν μία συγκέντρωση γνώσεων στό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά σάν ἓνα κτίσμα τοῦ χαρακτήρα, σάν μία βαθμαία διάπλαση τοῦ ἥθους.

Αὐτό σημαίνει κυρίως παιδεία. Ὁχι τόσο συγκέντρωση γνώσεων, ὅσο μόρφωση ἥθους καὶ χαρακτήρα. Καί τό κτίσμα τοῦ ἀόρατου αὐτοῦ σπιτιοῦ μέσα στήν ἀνθρώπινη ψυχή ἀρχίζει ἀπό τά πρῶτα χρόνια τοῦ ἀνθρώπου μέσα στό σπίτι, συνεχίζεται στά σχολεῖα, ἀπό τό Νηπιαγωγεῖο μέχρι τίς Ἄνωτατες Σχολές καὶ ὀλοκληρώνεται μέσα στή ζωή, στό σκληρό της στίβο μέχρι τήν τελευταία πνοή.

Αὐτό σύμφωνα μέ τήν πίστη μας, ἀλλά καὶ τή φιλοσοφία τῶν προγόνων μας, καὶ τήν κοινή ἀνθρώπινη πεῖρα, αὐτό εἶναι τό βαθύ νόημα καὶ ἡ ούσία τῆς παιδείας. Διότι, τί χρειάζεται ἡ κοινωνία τούς ἀνθρώπους μέ γνώσεις πολλές, μέ πτυχία καὶ διπλώματα, χωρίς καλό χαρακτήρα, χωρίς ἥθος, χωρίς ἀνθρωπιά, χωρίς καλά κοινωφελῆ ἔργα; Ἡ μονομερής Παιδεία πού ἀποβλέπει μόνο στό νοῦ τοῦ νέου ἀνθρώπου καὶ περιφρονεῖ τό πνεῦμα, τή καρδιά του, τό συναίσθημα, τά ὅποια ἀφήνει τελείως ἀκαλλιέργητα, εἶναι παιδεία μέ πολύ ἀμφιβολή ἀπόδοση καὶ κοινωνική προσφορά. Γράμματα χωρίς Θεό μᾶλλον κακό θά προσφέρουν καὶ ποτέ καλό.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς χαιρετῶ, ἀγαπητά μου παιδιά, καὶ εὔχομαι ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μου ἡ Παιδεία πού θά ἀπολαύσετε ἐφέτος, νά εἶναι ἀληθινή Παιδεία, Παιδεία Χριστιανική, Παιδεία Ἑλληνική. Γένοιτο!

Παντοτεινός εὐχέτης σας

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τοῦ Μιχαήλ Γ. Τρίτου
Ἀναπλ. Καθηγητοῦ Α.Π.Θ.

οἱ
κοινωνικές
ἀρτιλήψεις
τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ
τοῦ Αἰτωλοῦ

ΜΒΩΝ
ΠΙΤΤΑΙΟΥ

10

Γ τή χριστιανική σκέψη καί πρακτική παρατηροῦνται, κατά καιρούς, δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες τάσεις, οἱ ὅποιες ὅταν μεμονωμένα ἀπολυτοποιοῦνται, δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ τή γνησιότητα τῆς χριστιανικῆς ἀποκαλύψεως. Αὐτές εἶναι εἴτε ἡ λανθάνουσα μανιχαϊστική καί πλατωνική τάσι, πού τονίζει ὅτι ὁ Ὁρθοδοξία ἔχει μονάχα μεταϊστορικούς στόχους, εἴτε ὁ κοινωνικός ἀκτιβισμός πού ἀπολυτοποιεῖ τήν κοινωνικότητα σέ βάρος τῆς ἐσχατολογικῆς πραγματικότητας.

Καί οἱ δύο αὐτές ἀκραίες τάσεις ἀγνοοῦν ὅτι στήν Ὁρθοδοξίᾳ ἔχουμε ἔνα τέλειο συνδυασμό μεταφυσικοῦ καί ιστορικοῦ, αἰώνιου καί παροδικοῦ, ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ καί θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτόν τὸν συνδυασμό πέτυχε, κατά τὸν πλέον ἴδεωδη τρόπο, ὁ Μεγάλος Διδάχος τοῦ Δούλου Γένους Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὅποιος δέν ἦταν μονάχα ὁ ἀσκητής μέ τίς μονοδιάστατες μεταφυσικές πτήσεις, ἀλλά καί ὁ γνήσιος φορέας τοῦ ὄρθιδόξου πνεύματος σέ κοινωνικό πεδίο, κατά τοὺς νεωτέρους χρόνους. Τό παράδειγμά του μᾶς δείχνει μέ ποιόν τρόπο ἡ ὄρθιδοξη μεταφυσική μπορεῖ νά ύλοποιηθεῖ σέ κοινωνικό δέον.

Ο ἄγιος Κοσμᾶς, σέ μιά δύσκολη περίοδο γιά τό Γένος, ἐμφανίζεται πρωτοπόρος στὸν ὄρθιζοντα τῶν κοινωνικῶν ἀναγεννητῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ διδαχές του ἀναφέρονται στήν κοινωνική δικαιοσύνη, στήν ισότητα τῶν δύο φίλων, στήν κατάργηση τῆς πολυτέλειας, στήν ὀλιγάρκεια, στήν ἵδρυση κοινωφελῶν ἔργων. Μέ τόν ἀγιοπνευματικό του λόγο πολέμησε τό ἀπάνθρωπο φαινόμενο τῆς ληστείας, μίλησε γιά τήν ἀξίας τῆς ἐργασίας, τήν τήρηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς, τήν ἱερότητα τοῦ γάμου, τήν σπουδαιότητα τοῦ συζυγικοῦ βίου καί τῆς ἐγκράτειας. Άγωνίστηκε, μέ ὅλες του τίς δυνάμεις, γιά τήν ἀνακούφιση τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας, τήν περίθαλψη τῶν φτωχῶν, τό σεβασμό τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Συνιστοῦσε τήν ἀποφυγή «τῆς ἀρπαγῆς καί ἀδικίας» καί προέτρεπε νά δίνεται «τό ἄδικον ὀπίσω» σέ ὅποιον εἶχε γίνει ἡ ἀδικία.

Γενικά τό κήρυγμά του ήταν όντας κήρυγμα ἀγάπης, ἀνθρωπίας, δικαιοσύνης καί δόμονοιας.⁶ Ένα κήρυγμα κοινωνικῆς ἐνότητας, πού στηριζόταν στόν ἀλληλοσεβασμό «ἀρχόντων καί ἀρχομένων».

Βάση τῆς κοινωνικῆς διδασκαλίας τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ είναι ἡ ἀγάπη πρός τὸ συνάνθρωπο, ἡ ὅποια τότε είναι ὀλοκληρωμένη καί γνήσια, ὅταν προϋποθέτει τήν κατακόρυφη διάστασή της, δηλ. τήν ἀγάπη πρός τό Θεό. Ἰδιαίτερα ὁ Κοσμᾶς τονίζει τήν ἀγάπη πρός τούς ἔχθρούς, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ δεῖγμα πνευματικῆς ἀνωτερότητας, ψυχικοῦ ἡρωϊσμοῦ καί ἀνοίγει τό δρόμο γιά τήν ἀγιότητα. «Διά τοῦτο» λέγει «καί ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί νά ἀγαπῶμεν τόν ἔχθρόν μας, νά τόν συγχωρῶμεν, νά τόν θρέψωμεν, νά τόν ποτίζωμεν, νά λέγωμεν καλό διά τοῦ λόγου του, νά παρακαλῶμεν καί τόν Θεόν διά τήν ψυχήν τοῦ ἔχθροῦ μας...».

Στό μεγάλο θέμα τοῦ πλούτου καί γενικότερα τῆς ἰδιοκτησίας ὁ πατρο-Κοσμᾶς ἐκφράζει στίς διδαχές του τό ἀγιοπατερικό πνεῦμα τῆς ὄρθοδοξου θεωρήσεως τῶν ἀγαθῶν. Τά ύλικά ἀγαθά, δημιουργημένα ἀπό τό Θεό, προσφέρονται στούς ἀνθρώπους γιά χρήση καί εὐχαρίστηση. «Οταν, δημως, συνδέονται μέ τήν ἀδικία καί τήν πλεονεξία δέν βρίσκουν δικαίωση στήν Ὁρθοδοξία. Ὁ ἀγιος Κοσμᾶς ἐπεσήμανε τόν κίνδυνο πού περικλείει ἡ προσκόλληση στά ύλικά ἀγαθά γιά τήν πνευματική ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κίνδυνος είναι νά χάσει ὁ ἀνθρωπος τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεως του καί νά μεταβάλει συμβατές καί ύλικές διεκδικήσεις σέ σκοπούς ὑπάρξεως καί ζωῆς.» Έλεγε χαρακτηριστικά ὁ Ἀγιος: «Μᾶς ἔχαρισεν ὁ Θεός τόν πλοῦτον;» Έχομεν χρέος νά τρώγωμεν καί νά πίνωμεν τό ἀρκετόν μας, τά

ρουχαλάκια μας τά ἀρκετά καί τά ἐπίλοιπα νά τά ξοδιάζωμεν εἰς τούς πτωχούς διά τήν ψυχήν μας. Καί δέν μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεός τόν πλοῦτον διά νά πολυτρώγωμεν καί νά κάνωμεν πολύτιμα φορέματα καί παλάτια ύψηλά, νά χορεύουν τά ποντίκια αύριο καί οι πτωχοί νά ἀποθαίνουν ἀπό τήν πεῖναν. Αύτό είναι τό χρέος μας, ἀδελφοί μου, ἔτσι τό ἔξεύρετε. Ἀπό τήν σήμερον καί ὕστερα ἔτσι νά κάμνετε ἀν θέλετε νά σωθῆτε».

Βασικό κεφάλαιο τῶν διδαχῶν του είναι τό **περὶ ἐργασίας** κήρυγμα. Ὁ Κοσμᾶς ήταν ὑπέρ τῆς προσωπικῆς καί ὑπευθύνου ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος δέν ὠθεῖται σέ ὅρια ἀντικοινωνικά. Θεωρεῖ ὅτι είναι ὁ μόνος δίκαιος καί ἀναγνωρισμένος ἀπό τόν Θεό τρόπος ἀποκτήσεως τῶν ἀναγκαίων γιά τή ζωή. «Διά τοῦτο, ἀδελφοί μου», ἔλεγε, «νά χαίρεσθε καί νά εὐφραίνεσθε χιλιάδες φορές ὅσοι ζῆτε καί βγάνετε τό ψωμί σας μέ τόν κόπον σας, μέ τόν ίδρωτα σας, διατί ἐκεῖνο τό ψωμί είναι εὐλογημένον, καί, ἀν θέλης, δῶσε κομμάτι ἀπό ἐκεῖνο τό ψωμί τοῦ πτωχοῦ, μέ ἐκεῖνο ἀγοράζεις τόν παράδεισον».

Ὁ ἀγιος Κοσμᾶς ὑπῆρξε πρωτοπόρος καί στό θέμα τῆς **ἰσότητας τῶν δύο φύλων**. Μέσα στό σκοτάδι τῆς Τουρκοκρατίας, μέ ἀπλότητα καί ρωμαλεότητα, ὑψώσε τήν φωνή του γιά νά ὑπερασπίσθε τά δικαιώματα τῆς γυναικάς. Καυτηρίασε ώς ἀπαράδεκτη τήν ἀντιληψή ὅτι ἡ γυναικά είναι ἀνθρωπος δευτέρας κατηγορίας καί ὅτι ἀποτελεῖ κτῆμα τοῦ ἀνδρα, πού μπορεῖ νά χρησιμοποιεῖται αὐθαίρετα ἀπό αὐτόν. Μιλώντας γιά τό θέμα αὐτό ἔλεγε: «Πρέπει καί ἐσύ, ὁ ἀνδρα ἀδελφέ μου, νά μήν μεταχειρίζεσαι τήν γυναικά σου ώσάν σκλάβα, διότι πλάσμα τοῦ Θεοῦ είναι καί ἐκείνη καθώς είσαι καί ἐσύ... Δέν τήν ᔁχει ὁ

Θεός τήν γυναῖκα κατωτέραν ἀπό ἐσένα, διά τοῦτο τήν ἔκαμε ἀπό τήν μέση τοῦ ἄνδρος, διά νά εἶναι ὁ ἄνδρας ὡσάν βασιλεύς καί ἡ γυναῖκα ὡσάν βεζύρης, ἥτοι ὁ ἄνδρας ὡσάν ἡ κεφαλή καί ἡ γυναῖκα ὡσάν τό σῶμα. Διά τοῦτο δέν τήν ἔκανε τήν γυναῖκα ἀπό τό κεφάλι διά νά μήν καταφρονᾶ τόν ἄνδρα, ὅμοιώς πάλιν δέν τήν ἔκαμε ἀπό τά ποδάρια διά νά μήν καταφρονᾶ ὁ ἄνδρας τήν γυναῖκα».

Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν οἱ διδαχές τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ σέ **θέματα γάμου**, διαζυγίου καί ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, γιά τά ὅποια ἀφιερώνει ἔνα πολύ μεγάλο μέρος τῆς διδασκαλίας του. Ὁ πατρός

Κοσμᾶς ἐντάσσει τό γάμο στό δημιουργικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ καί τόν ἀναγνωρίζει ώς «μυστήριον μέγα». Πολύ συχνά ἐπαναλαμβάνει ἐκλαϊκευμένα τήν παύλεια διδασκαλία τῆς ἐνώσεως τοῦ ἄνδρα μέ τήν γυναίκα στό μυστήριο τῆς ἐνώσεως τοῦ Χριστοῦ μέ τήν Ἐκκλησία. Στούς σκοπούς τοῦ γάμου ὁ ἄγιος βάζει τήν τεκνογονία, πού εἶναι φυσική συνέπεια τῆς κοινωνίας ἀγάπης τῶν προσώπων πού συνάπτουν τόν γάμο.

Γιά τόν ἄγ. Κοσμᾶ, ἡ περίπτωση τῆς μοιχείας δέν πρέπει ὅπωσδήποτε νά ἀποτελέσει λόγο διαζυγίου. Τό καλύτερο εἶναι νά δομολογήσει ἡ γυναίκα τήν ἐνοχή της καί ὁ ἄνδρας νά τήν συγχωρήσει. Ἀλλωστε, σκοπός δέν εἶναι ἡ ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά ἡ ἐπιστροφή του στό δρόμο τῆς χριστιανικῆς ἡθικῆς. «Καί ἀν τύχη καί ξεπέσῃ ἡ γυναίκα μέ ἄλλον ἄνδρα ἥ ὁ ἄνδρας μέ ἄλλην γυναίκα, ἔχουν χρέος νά πηγαίνουν εἰς τόν ἀρχιερέα νάν τούς χωρίζη. Μά πάλιν ἐκεῖνος ὅπου ἀδικηθῇ ἀπό τήν γυναίκα του, ἀν δέν τήν χωρίση, ἔχει μισθόν εἰς τήν ψυχήν του...».

Στό θέμα τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν ὁ ἄγιος Κοσμᾶς τονίζει τήν βασική εὐθύνη τῶν γονέων. Αύτή πρέπει νά γίνεται μέ καθημερινή νουθεσία καί βίωση τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως. Σέ ἄλλο σημεῖο τῶν διδαχῶν του χρησιμοποιεῖ τό παράδειγμα τῆς μηλιᾶς, γιά νά δείξει ὅτι ἀπό τούς γονεῖς ἔξαρτάται τί ἀνθρωπος θά γίνει τό παιδί.

Συγκινητικό εἶναι τό ἐνδιαφέρον του γιά τά φτωχά καί δυστυχισμένα παιδιά. Προτρέπει τούς χριστιανούς νά τά ἀγαποῦν σάν δικά τους παιδιά. Παράλληλα συνιστᾶ τήν **νίοθεσία** ώς ἔκφραση χριστιανικῆς ἀγάπης στά φτωχά καί ὄφρανά παιδιά. «...» Επαρε ἔνα φτωχό παιδί καί

κάμε το πνευματικόν σου παιδί, νά χαίρεσαι καί νά εύφραίνεσαι καί ἐσύ, νά χαίρεται καί ἐκεῖνο... διά ἐκεῖνο τό φτωχό παιδί ἔχεις χλιες φορές μισθόν ἀπό τόν Θεόν εἰς τήν ψυχήν σου καί τιμήν ἀπό τούς ἀνθρώπους, διατί τό κάμνεις μέ τό θέλημά σου πνευματικόν παιδί...».

Μέ ὅσα ἀντιπροσωπευτικά γράφτηκαν, βγαίνει ἀβίαστα τό συμπέρασμα ὅτι οἱ διδαχές τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ μποροῦν ἀριστα νά ἀποτελέσουν τή βάση μιᾶς δρθόδοξης κοινωνιολογίας, ἀφοῦ ἐκφράζουν τήν αὐθεντική ἀγιοπατερική ἀντίληψη τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἄγιος Κοσμᾶς, μέ τίς διδαχές καί τό παράδειγμά του, μᾶς δείχνει τό δρόμο τῆς σωστῆς κοινωνικοποίησεως, πού στηρίζεται στή χριστοποίηση καί ἐκκλησιοποίηση τοῦ κόσμου. Πρόκειται γιά ἔνα ὅραμα ὃχι μονάχα μεταφυσικό, ἀλλά καί ἐνδοκοσμικό, ἀφοῦ ἡ ζωή τῆς αἰώνιότητας περνάει ἀπό τήν χριστοποίηση τῶν θεσμῶν καί τῶν δομῶν τοῦ παρόντος.

Ἐως τῇ λήξει τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων 2012-2013

Τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχιμ. Χρυσ. Μπένου

Σεβασμιώτατε, Ἅγαπητοί Συμπρεσύτεροι

Μέ τὴν βοήθεια τοῦ Παναγάθου Θεοῦ ἐπισφραγίζομε σήμερα τὴν σειρά τῶν Ἱερατικῶν μας Συνάξεων κατά τὸ ποιμαντικό χρονικό διάστημα 2012-2013. Δοξάζομε κατά χρέος τὸν Ἀρχιηγό τῆς πίστεώς μας καὶ Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἔξαιρετική Του αὐτή Δωρεάνα ἐκτελέσωμε καὶ ἐφέτος τὸ ποιμαντικό αὐτό καὶ μορφωτικό πρόγραμμα στὴ Μητρόπολή μας.

Εἶναι αἴτημα τῆς δύσκολης καὶ ἀπαιτητικῆς ἐποχῆς μας, μᾶλλον αἴτημα παντοτεινό, αὐτό πού ὀνομάζουν διά βίου μάθηση. Ἡ στατικότητα, ἡ ἀδράνεια ἢ ἡ ἀμέλεια καὶ ἀδιαφορία στὸν τομέα τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπιμορφώσεως εἶναι κα-

κός οἰωνός γιὰ κάθε τομέα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, πολύ περισσότερό του εὐαίσθητον τομέα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἱερεύς, ὁ ὅποιος θά ἴσχυρισθῇ, ὅτι ξέρει τὰ πάντα καὶ ὅτι δέν ἔχει ὀνάγκη ἀπό κάποιο φρεσκάρισμα τοῦ γνωστικοῦ ἢ τοῦ πνευματικοῦ του ἔξοπλισμοῦ, εὐρίσκεται ἥδη στήν τροχιά τῆς βαθμιαίας ἀναπόφευκτης φθορᾶς καὶ τῆς γήρανσης. Μητρόπολις, ὁ ὅποια δέν ἀνανεώνει τό πρόγραμμα καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς ἀποτελματώνεται καὶ ξεφεύγει ἐπικίνδυνα ἀπό τὴν ἀποστολή της.

Γι' αὐτὸν τόν σπουδαῖο λόγο καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐπιδεικνύει τόσο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ θέμα τῶν Ἱερατικῶν μας Συνάξεων ἐπιμένοντας καὶ στήν πρόθυμη καὶ καθολική συμμε-

τοχή μας σ' αύτές και στήν έπιμελημένη προετοιμασία τῶν Εἰσηγητῶν, γιά τήν όποια μάλιστα ὁ ἴδιος δίνει τίς κατευθυντήριες γραμμές. Πιστεύει ὅτι ἀπό τά πολλά πού θά ἀκουσθοῦν σέ κάθε Εἰσήγηση κάτι θά μείνη τελικά στό πνεῦμα τῶν ἀκροατῶν ἡ ὅτι κάποιος σοβαρός και γόνιμος προβληματισμός θά γεννηθῇ, ὁ όποιος θά ὀδηγήσῃ στήν βελτίωση τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου και σέ κάτι καλό μέσα στήν ἐνορία.

"Ετσι μέσα σ' αύτό τό πλαίσιο τῆς ἐπιμορφώσεως, καλύτερά « της ἀναζωπυρώσεως τοῦ χαρίσματος μας» σύμφωνα μέ τό αἴτημα τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου, κατά τό διαρρεῦσαν ἱεραποστολικό και κατηχητικό ἔτος οἱ Ἱερατικές μας Συνάξεις ἀσχολήθηκαν μέ σπουδαῖα και ἐπείγοντα ποιμαντικά προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ εἰσηγητές μας ἀνέπτυξαν κατά δύναμιν θέματα ἐνδιαφέροντα, κοινωνικά κατά τό πλεῖστον, τά δόποια δύμως ἀπασχολοῦν, πρέπει νά ἀπασχολοῦν, τή σκέψη και τήν καρδιά και τοῦ καλοῦ και στοργικοῦ ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας. Τέτοια θέματα ἄξια ἐρεύνης και πολλῆς μελέτης ἦσαν ἡ ἔξαπλούμενη ἀνησυχητικά ἀπιστία τῶν ἡμερῶν μας, ἡ κραυγαλέα θρησκευτική ἄγνοια, ίδιως ἀνάμεσα στούς νέους, ἡ κακίστη κατάσταση μέσα στήν σύγχρονη χριστιανική οἰκογένεια, τό πολυποίκιλο και ἀποπροσανατολιστικό σημερινό θέαμα, ἐνημερωτικό και φυχαγωγικό, και τό δεξύτατο τέλος κοινωνικό πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Μάλιστα γιά τό τελευταῖο θέμα τῆς ἀνεργίας, συνοδευόμενο και ἀπό ἄλλα μικρότερα κοινωνικά τοπικά θέματα, συντάξαμε και ἀποστείλαμε σχετικό φήμισμα διαμαρτυρίας.

Εἴμαστε εύγνώμονες και στόν Πανοικτίρμονα Θεόν και στόν σεπτό Ποιμενάρχη μας, διότι κατά τή διάρκεια τῶν Συνάξεων μας ἐπικράτησε πνεῦμα συνεργασίας, σύμπνοιας και καλῆς ἀπό δλους διαθέσεως. Ή τάξη κάποτε και ἡ εύπρέπεια μέσα στη Σύναξη ἦτο ὑποδειγματική. Οἱ Εἰσηγητές τῶν διαφόρων θεμάτων, ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ Ἐπισκόπου μας, χωρίς νά εἶναι εἰδικοί ἐπιστήμονες και μελετητές τῶν ὑπό ἀνάλυση ζητημάτων, ποιμαντικῶν και κοινωνικῶν, μᾶς ἐπλούτισαν τίς γνώσεις μας και ζωντάνευσαν δεόντως τήν ποιμαντική εὐαισθησία και εύθυνη μας. Φυσικά οὔτε τά εἰσηγηθέντα θέματα ἐξηντλήθησαν, οὔτε ώς ποιμαντικά προβλήματα ἐλύθησαν. Πάντως και ἐνημερώθησαν οἱ πάντες και ἀναλόγως τῆς ποιμαντικῆς εὐαισθησίας, ἀλλά και τῆς πίστεως τῆς προσωπικῆς του δ κάθε ἱερεύς, εἴμαστε βέβαιοι, θά πράξῃ τό πρέπον και ἀρμόζον στόν κύκλο του και στήν περιοχή τῆς εύθυνης του.

Ἄσφαλως, οἱ πάντες γνωρίζομε, οἱ Ἱερατικές μηνιαίες Συνάξεις μας δέν συγκαλοῦνται γιά νά πλουτίζουν ἀπλῶς τήν ποιμαντική δραστηριότητα τῆς Μητροπόλεως μας, ἀλλά γιά τήν πνευματική μας ὡφέλεια και τήν καλύτερη διακονία μας μεταξύ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἴθε τά πολύτιμα διδάγματα, πού ἀποκομίσαμε ἐφέτος ἀπό τήν δλη πνευματική ἔργασία τῶν ἱερατικῶν μας Συνάξεων, νά μετουσιουθοῦν σέ πραγματικό ἐνδιαφέρον, σέ αίσθημα εύθυνης και σέ καλά και θεάρεστα ἔργα. Εἴθε ὁ ἀτίμητος σπόρος τοῦ Εὐαγγελίου νά βρῆ εὕφορο και γόνιμο ἔδαφος στή φυχή μας. Άμήν

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Από 30 Ιουνίου έως 7 Ιουλίου 2013

Εκινήσαμε τή μαχρινή έκδρομή μας τό απόγευμα της Κυριακής, 30 Ιουνίου, αφού τό πρωί έορτάσαμε τή μνήμη τῶν Ἅγιών Αποστόλων. Είμασταν 50 ἄτομα. Έπι κεφαλῆς ὁ Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως μαζί μέ 10 ιερεῖς. Ἀφετηρία ἐκκινήσεως ἡ Ἐλευθερούπολη περίπου τό απόγευμα 4 ἡ ὥρα. Μέλεωφορείο φθάσαμε στή Θεσσαλονίκη. Ἀπό ἐκεῖ ἀεροπορικῶς ἥλθαμε σύν Θεῶ στήν Ἀθήνα, στό πολύθου, λόγω τουρισμοῦ, ἀεροδρόμιο Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ἀπό τήν πρωτεύουσα μας ἀργά τή νύχτα ταξίδεψαμε γιά Τέλ Αβίβ.

Τίς πρώτες μεταμεσονύκτιες ὥρες φθάσαμε αἰσίως στό ἀεροδρόμιο του. Πολύ ἀνετο, σύγχρονο ἀεροδρόμιο, μέ φανερή παντοῦ τήν τάξη, τή στενή ἀστυνόμευση. Παγερή ἐδῶ ἡ διαδικασία τοῦ ἐλέγχου τῶν διαβατηρίων. Σέ μερικές περιπτώσεις, ὅπως εἶδαμε μέ ἔκπληξη, ξέφευγε ἀπό τά ὅρια τοῦ ἀνθρώπινου και τῆς λογικῆς. Ἀλλά μήπως ἔτσι δέν ἀμύνεται και ἀντιδρᾶ τό δυναμικό αὐτό κρατίδιο, καθώς βρίσκεται περικυκλωμένο ἀπό τόσους ἔχθρούς;

Κατόπιν μέ λεωφορείο, πού ὀδηγοῦσε καλοκάγαθος και φιλικός Παλαιιστίνιος ὀδηγός, φθάσαμε στήν Ἀγία Πόλη. Τερά αἰσθήματα ὀναβλύζουν αὐθόρμητα ἀπό τήν ψυχή μας. «Τερουσαλήμ οίκοδομουμένη ὡς πόλις, ἡς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπί τό αὐτό..Ἐκεί γάρ ἀνέ-

βησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ. Γενέσθω δή εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου και εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου...» (Ψαλμός 121,3-6). Δέν διανυκτερεύσαμε ἐκεῖ, ἀλλά στήν παρακείμενη Βηθλεέμ, σέ εὐπρεπές, καινούργιο ξενοδοχεῖο, στόν «Οίκο τῶν Ποιμένων», τό όποιο ἔκτισε Ἐλληνας χριστιανός ἐπιχειρηματίας, πολύ κατάλληλο γιά προσκυνητές.

ΔΕΥΤΕΡΑ 1^η Ιουλίου 2013: Εξόρμηση στήν περιοχή τῆς Γαλιλαίας. Ή πρώτη ἡμέρα τῆς προσκυνηματικῆς μας ἐκδρομῆς ἀφιερώθηκε στήν πιό ὥραία και πιό γραφική περιοχή τῆς Παλαιιστίνης. Ἀπό τό ὄψος τοῦ λεωφορείου ἀντικρύζομε ἔκτεταμένες καταπράσινες πεδιάδες, τίς ὅποιες διαρρέει ὁ Ἰορδάνης ποταμός. Ἡρεμοι, ἥμεροι τόποι. Κάποιοι εὐφάνταστοι εὐσεβεῖς ἐπιβάτες, κατοπτεύοντας μέ συγκίνηση τήν εὐλογημένη γῆ, περιμένοντας κάπου μακριά, στόν ὄριζοντα νά δοῦν τήν παλιά καλή συντροφιά νά ὀδοιπορή μέσα ἀπό ἀγρούς και εύφορες πεδιάδες... Ἀλλά μένουν μέ τόν πόθο. Δέν φαίνεται πουθενά ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς μέ

τήν όμαδα Του, τούς Δώδεκα Ἀποστόλους Του, πού γιορτάσαμε προχθές. Ἐχ! Τά μάτια μας δέν ἀξίζουν φαίνεται τέτοια ὑπερκόσμια, ποθεινά θεάματα...

“Γιτερα ἀπό ἀρκετή ὥρα φθάνουμε στή Ναζαρέτ. Λιγοστή ἡ κίνηση. Ἐραγε καὶ ἐδῶ... κρίσῃ; Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἡ προσοχή μας στό χριστιανικό Ναό. Στό Ἅγιασμά του στήν βόρεια πλευρά του Ναοῦ. Τί συγκίνηση! Ἐκεῖ, σύμφωνα μέ ἀρχαιότατη Παράδοση, στήν ἀρχαία δροσερή κρήνη τῆς κακόφημης κωμοπόλεως, ἡ ἀσπίλη Κόρη τῆς Ναζαρέτ, κάποια ἡμέρα, δέχθηκε τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τό πρῶτο μήνυμα τῆς παγκόσμιας σωτηρίας.

Ἄτενίζομε μέ δέος τήν ἄχραντη Εἰκόνα ἐπάνω ἀπό τήν σιωπηλή, σήμερα, περιφραγμένη κρήνη. Σ’ αὐτήν μάλιστα τήν μεγαλοπρεπή εἰκόνα ὁ ἀγνωστός μας ἀγιογράφος ἐτόλμησε καὶ ἰχνογράφησε στό σημεῖο τῆς ἄμωμης Παρθενικῆς Κοιλίας τό Θεῖο Ἔμβρυο Χριστό. Μέ τόν ταπεινό του χρωστήρα παρέστησε εὐλαβικά τό Μυστήριο τῆς στιγμῆς τῆς ἔξ Ἀκρας Συλλήψεως τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου.

τήσαμε τά χώματά της, ὅπου πάτησαν τά ἄχραντα Πόδια τοῦ Χριστοῦ μας, ἀφοῦ ἀναπνεύσαμε τόν ἀέρα, πού ἀνέπνευσε κάποτε ὁ Κύριος μας, ἐρχόμαστε στήν ὡραία Κανά. Ἐδῶ, ὅπου διακονεῖ ἔνας εὐγενής νέος καὶ εὗελπις ἀρχιμανδρίτης, ἀρτίως διορισθείς, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι πιό εὐχάριστη. Ὁ Ναός καὶ ἡ γύρω αὐλή του, μέ τά προσκτίσματά του, μαρτυροῦν πολλή καλαισθησία, νοικοκυρωσύνη καὶ ἐργατικότητα. Ἐντός τοῦ Ναοῦ φάλλονται μερικοί ὄμνοι, ὁ ἀρχιερεύς φέροντας ἐπιτραχήλιο καὶ ὡμόφορο διαβάζει τήν ὡραία περικοπή μέ τόν Γάμο τῆς Κανά καὶ τό πρῶτο Θαῦμα τοῦ Κυρίου, ἀναπέμπει δέηση ὑπέρ τῶν ἐκδρομέων καὶ τοῦ ἔθνους μας, καὶ τελειώνει μέ λίγα λόγια σχετικά μέ τήν ἀνησυχητική κρίση τῆς οἰκογένειας καὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου στήν πατρίδα μας. Στό τέλος τῆς ἐπίσκεψής μας στήν Κανά, οἱ προσκυνητές μας ἀγοράζουν μικρές φιάλες μέ κρασί, γιά τούς γάμους τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐγγονῶν τους. Προηγουμένως ὁ καλός νεαρός κληρικός τοῦ τερπνοῦ προσκυνήματος δέν παρέλειψε, κυρίως στόν ἐπίσκοπο, νά ἐκμυστηρευθῇ ἐναγώνιος τούς ποιμαντικούς του προβληματισμούς καὶ τά σοβαρά προβλήματά του ἀνάμεσα στό ἀραβόφωνο ποίμνιό του. Καλό δεῖγμα τῆς εὐσυνείδητης ιεραποστολικῆς του πορείας στήν ἀγία Γῆ.

Μετά τή Ναζαρέτ, ὅπου μεγάλωσε, ἔπαιξε, ἀνδρώθηκε ὁ Γιός τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ πα-

Καὶ τό πρόγραμμα τῆς πρώτης ἡμέρας ἔκλεισε μέ τήν ἐπίσκεψή μας στήν καταγάλανη καὶ γραφικώτατη λίμνη ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. Μετά ἀπό μία εὐχάριστη διαδρομή σταθμεύσαμε σέ ἄνετο ἔστιατόριο, λίγα μόλις μέτρα ἐπάνω ἀπό τήν ιστορική λί-

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

μνη τῶν Εὐαγγελίων μας. Τό κυρίως πιάτο μας ἡταν τό λεγόμενο φάρι τοῦ Ἅγιου Πέτρου. Τό φάγαμε μέ δρεξη καὶ κατάνυξη... Άκομη καὶ ἐκεῖνοι, πού ἀφέσκονται μόνο στά θαλασσινά φάρια, τό ἀπήλαυσαν κανονικά μέ τήν ἴδεα, ὅτι νοερά, μέ τήν πίστη τους. συμμετέχουν στό δεῖπνο ἐκεῖνο τό τρισόλβιο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ τῶν πεντακισχιλίων ἀνδρῶν, χωρίς γυναικῶν καὶ παιδίων, στήν ἔργμα τοῦ Ιορδάνου, πού ἔζησαν τό μοναδικό ἐκεῖνο θαῦμα...

Ἐπιστρέφοντας ἀπό τήν παραλίμνια πανδαισία σταθμεύσαμε στή Μονή τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων. Προσκυνήσαμε καὶ ἀμέσως ἔξω ἀπό τόν Ναό, δίπλα στήν εὐλογημένη λίμνη, εὐλογήσαμε πέντε Ἀρτους. Εἴμασταν λίγο πιό κάτω ἀπό τό Ὁροπέδιο, ὅπου ἐτελέσθη τό θαῦμα τῆς διατροφῆς τῶν πεντακισχιλίων μέ πέντε ἀρτους καὶ δύο φάρια, καὶ πάνω ἀπό τή λίμνη, ὅπου ἀλιεύθηκαν τά δύο φάρια, πού προορίζονταν γιά τό γεῦμα δεκατριῶν μόνο ἀνθρώπων... Τί μακαρία σύμπτωση!

Μέ εὐχάριστες καὶ ἐποικοδομητικές ἐντυπώσεις ἐπιστρέψαμε στά καθαρά μας καταλύματα, γιά δεῖπνο καὶ ὑπνο.

ΤΡΙΤΗ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2013: Τή δεύτερη ήμέρα τοῦ προσκυνήματός μας τήν ἀφιερώσαμε γιά τήν πόλι τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐπρεπε, κατά χρέος ἀπαράβατο, Κληρικοί καὶ λαϊκοί προσκυνητές νά ἐπισκεφθοῦμε τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων, τόν ἀκοίμητο φρυκτωρό τῶν Ἅγίων Τόπων. Ό σεμνός καὶ πρόσχαρος Ποιμενάρχης, ἀκμαίος καὶ ἀνθηρός, μᾶς δέχθηκε μέ πατρική ἀγάπη καὶ εὐπροσήγορος μᾶς ἀπηγύθυνε σχετικά μακρά προσλαλιά, μέ θέμα τήν σημασία τής Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, τοῦ βαρύτατου καὶ τόσο ὑπεύθυνου ἔργου τῆς Αποστολῆς της, καθώς καὶ γιά τήν πνευματική καὶ ἐποικοδομητική ἀξία τῆς προσκυνηματικῆς μας ἐκδρομῆς.

Στήν μεστή νοημάτων καὶ πατρικῶν αἰσθημάτων προσφώνηση τοῦ Πατριάρχου, τήν ὅποιαν ἀκουσαν σιωπηλοί καὶ μέ συγχίνηση οἱ προσκυνητές μας, ἀπήντησε μέ σεβασμό ὁ ἐπί κεφαλῆς Ἐπίσκοπος, ἐκφράζοντας τίς εὐχαριστίες του πρός τό Πρόσωπόν Του καθώς καὶ τά αἰσθήματα μεγάλης εὐλάβειας, πού διακατεῖχαν τίς ψυχές των, πού ἀξιώθηκαν νά πατήσουν τούς Τόπους, οὖ ἔστησαν οἱ Πόδες τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἄγίων Ἀποστόλων Του. Κατόπιν ὁ σεπτός καὶ συμπαθέστατος Πρωθιεράρχης τῆς Ἅγιας Πόλεως ἐχάρισε δῶρα ἀναμνηστικά σέ ὅλους, Κληρικούς καὶ λαϊκούς, βιβλία, σταυρούς φιλντισένιους, εἰκόνες καὶ τά ἐντόπια γλυκά. Μέ πολλή συστολή στό τέλος τοῦ ἐγχειρίσαμε μικρή ἐπιταγή ζητώντας τήν Εὐλογία Του.

σκυνητῶν μέσα στὸν πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως προσκύνησε μέ συντριβή ψυχῆς τὸν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου, τὴν ἀγία Ἀποκαθήλωση καὶ ἀνέβηκε ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ στὸν φρικτό Γολγοθά. «Ολοι ἔσαναθυμήθηκαν ἐκεῖνες τίς στιγμές τὰ περιπαθῆ τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας μας κατά τὴν Μεγάλη Ἔβδομάδα καὶ σιωπηλά, μέ δάκρυα στά μάτια ὑπέφαλλαν... «Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ κατετέθης Χριστέ...», «Ἐρραναν τὸν Τάφον αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ἐλθοῦσαι...», «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ἔγκλου ὁ ἐν ὕδαις τὴν γῆν κρεμάσας...». Οἱ πιό κατάλληλοι ὄμνοι στά χεῖλη τῶν χριστιανῶν, στὸν πιό κατάλληλο τόπο..

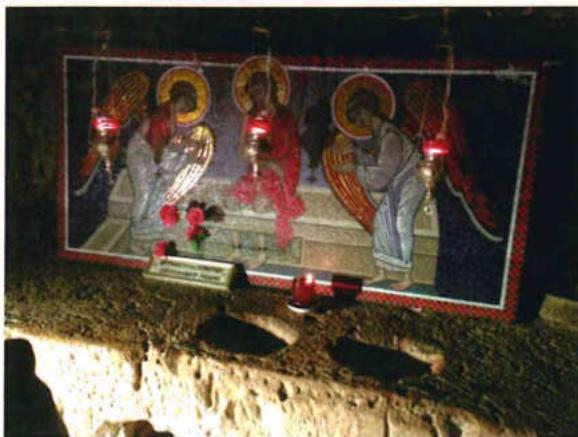
«Οταν οἱ προσκυνητές μας βγῆκαν ἀπό τὸν Ναόν ἐβάδισαν σιωπηλά, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἱερέως ἔναγου, τὸν πασίγνωστο δρόμο τοῦ Μαρτυρίου, τὴν VIA DOLOROSA. Σήμερα ἀποτελεῖ τὸν πιό θορυβώδη, πολυσύχναστο ἐμπορικό δρόμο τῆς ἀγίας Πόλεως, γιά τοὺς πιστούς ὅμως χριστιανούς προσκυνητές ἀνακαλεῖ στὴ σκέψη των μέ πόνο τὸν δρόμο τὸν αἰματοβαμμένο καὶ δακρύβρεκτο, πού ἐβάδισε κάποτε ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ὀμαρτίαν τοῦ κόσμου πηγαίνοντας στὸ βράχο τοῦ Γολγοθά γιά τὴν ὑψίστη Θυσία ὑπέρ ἡμῶν ἀχαρίστων πλασμάτων Του.

Ρίγη συγκινήσεως τούς κατέλαβαν ὅταν ἔφθασαν στὸ Πραιτώριο, ὅταν μπῆκαν καὶ ἀντίκρυσαν τὴ φοβερή φυλακή ὑφίστης ἀσφαλείας, μέ τὸν ἀποτρόπαιο ἐκεῖνο ἀλλά καὶ πρωτότυπο τρόπο κράτησης τοῦ φυλακισμένου κακούργου, ὥστε νά μή μπορῇ οὔτε χέρια, οὔτε πόδια νά κινήσῃ καὶ δραπετεύ-

Μετά τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου ἔγινε ἡ ἐπιβεβλημένη ἐπίσκεψη καὶ προσκύνηση τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων. Μέ δέος στὴ ψυχὴ μπήκαμε στὸν παμμεγέθη καὶ ἴστορικό Ναό τῆς Ἀναστάσεως, πού βαστάζει μέ ὑπομονὴ γίγαντος ἀειθαλοῦς τόσο μακρά καὶ τόσο βαρυσήμαντη γιά τοὺς χριστιανούς ἴστορία. Δέν εἶχε τόσο πολλοὺς προσκυνητές, ὅμως χρειάσθηκε ἀρκετή ὥρα γιά νά προσκυνήσουν δῆλοι ὅ,τι σεβασμιώτερο καὶ ἰερώτερο ἀπό ὑλικῆς ἀπόφεως ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας. Κάποτε μάλιστα τὸ σημερινό προσκύνημά μας, τὸ σχετικά ἄνετο, ἦταν τὸ ὄνειρο καὶ ὁ ἰερώτερος πόθος δόλοκληρης ζωῆς καὶ ἡ ἐκπλήρωσή του πραγματοποιεῖτο μέ βαρύ ἀντάλλαγμα, μέ πολὺ κόπο καὶ ἀμέτρητες θυσίες, μερικές φορές μέ τὴν ἴδια τὴ ζωή. Μερικοί «χατζῆδες» τοῦ παλιοῦ καιροῦ δέν πρόφθαναν νά ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα τους. Ἀπέθνησκαν στίς αὐλές τοῦ Κυρίου ἔξαντλημένοι ἀπό τοὺς κόπους τοῦ πολυύμερου ταξιδιοῦ, ἀπό ἀσθένειες ἢ τὴν ἀδυναμία τῆς ἡλικίας των. Τούς ἔθαβαν τοὺς πτωχούς προσκυνητές τότε σέ εἰδικό Κοιμητήριο δίπλα στὸν Πανάγιο Τάφο... Τί τιμή, τί δόξα !

Στὴ συνέχεια ὁ εὐσεβής ὅμιλος τῶν προ-

ση. «Είρκτη κατακλείεται ό ἐλευθερώσας τόν Ἀδάμ...! Ως κατάκριτος ό τῶν ἀπάντων βασιλεύς...» Χριστέ, Βασιλεῦ! «Όλοι αἰσθανόμαστε ἔνα σφίξιμο στήν καρδιά και ἔνα κύμα θερμῆς ἀγάπης νά κατακαλύπτη τήν ψυχή μας γιά τόν Ἐσταυρωμένο Λυτρωτή μας... Μερικοί δέν ἀντέχουν στή θέα ἔκεινη και ἀφήνουν τά δάκρυα τους νά ἔξωτερικεύσουν τά αἰσθήματά τους.

Κατόπιν οι προσκυνητές μας βγαίνουν ἀπό τήν βαρειά, ἀποπνικτική ἀτμόσφαιρα-σήμερα- τοῦ Ἱερώτερου δρόμου τῆς Χριστιανωσύνης, μέ τά ἀναρίθμητα μικρά ἐμπορικά καταστήματα, τά δποια στριμωγμένα τό ἔνα δίπλα στό ἄλλο, ἀπό τίς δύο πλευρές του, σάν νά θέλουν σατανικῷ τῷ τρόπῳ νά ἔξανεμίσουν, νά ἔξαφανίσουν, τά θρησκευτικά αἰσθήματα τῶν χριστιανῶν, πού τόν περιπατοῦν. Τώρα βρίσκονται στό ξέφωτο, σέ γραφικούς ἥρεμους λόφους τής Ἁγίας Σιών, μέ ἥλιο ἀρκετά ὑποφερτό γιά τήν ἐποχή και τήν περιοχή, και κατεβαίνουν ἀργά τά σκαλοπάτια τοῦ Ναοῦ, ὅπου είναι ὁ Τάφος τῆς Παναγίας. «Γεθσημανή τῷ χωρίω κηδεύσατέ μου τό Σῶμα...» Αὐτή, κατά τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἥτο ἡ τελευταία ἐντολή τῆς Υπεραγίας Μητέρας.

Προσκυνοῦμε τό ἀκήρατο Θεομητορικό Μνῆμα. Ρίχνομε εὐλαβικό τό βλέμμα στό ἐσωτερικό τῆς Σαρκοφάγου, ἀναπαριστοῦμε μέ δέος τό Ἱερώτατο Σκήνωμά της και θυμόμαστε τόν ἐμπνευσμένο μελωδό τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ὁ δποῖος γιά τέτοιες στιγμές μοναδικές ἔγραψε λυρικώτατα: «Δεῦτε οἱ πιστοί τῷ τάφῳ προσέλθωμεν τής

Θεομήτορος και περιπτυξώμεθα καρδίας, χεῖλη, ὅμματα, μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες και ἀρυσώμεθα ίαμάτων ἀφθονα χαρίσματα ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα» (Ἐμπρός, χριστιανοί, ἃς πλησιάσωμε τόν Τάφο τῆς Παναγίας μας. Ἅς τόν ἀγκαλιάσωμε και ἃς τόν φιλήσωμε μέ τήν καρδιά μας, τά χεῖλη... Ἅς ἀκουμπήσωμε πάνω του τά μάτια μας, τό μέτωπο και ἃς πάρωμε ἀφθονα χαρίσματα πού ἀναβλύζουν ἀπό ἀστείρευτη πηγή...)

Δέν γνωρίζω πόσοι ἀπό τούς προσκυνητές μας ὀκολούθησαν κατά γράμμα τήν προτροπή τοῦ Ἱεροῦ ὑμνωδοῦ και ἀγκάλιασαν μέ πίστη και Ἱερό πόθο τό Θεομητορικό μνῆμα στή Γεθσημανή ἐπικαλούμενοι τή Χάρη τῆς Παναγίας μας. Πάντως ὅλοι φάλαμε ἀπό καρδίας τά γλυκύτατα Ἐξαποστειλάρια τοῦ Δεκαπενταυγούστου: «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες ἐνθάδε...» και ἀπολαύσαμε ἀνεκλάλητη θεία μυσταγωγία και ἀγαλλίαση ψυχῆς.

Και ἡ τρίτη ἡμέρα τοῦ Ἱεροῦ μας προσκυνήματος ἐκύλησε ἀργά μέχρι τό δειλινό μέ τίς διαδοχικές ἐπισκέψεις μας στήν Ἐκκλησία τοῦ Πρωτομάρτυρος Ἅγίου Στεφάνου, τοῦ τόπου τῆς Προδοσίας, τοῦ τόπου τῆς Ἀναλήψεως εἰς οὐρανούς τοῦ Κυρίου μας και τῆς σεβασμίας και παλαιόφατης Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἅγιου Σάββα.

† E.X.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

Κατά τὸν
μήνα Ιούνιον
2013 ὁ Σεβασμώ-
τατος Μητροπολίτης
μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ώμιλησε:

Τήν 2^η εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Κη-
πῶν, τήν 9^η εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Δημη-
τρίου Ἀκροποτάμου, τήν 13^η ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς
Ἀναλήψεως εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Εὐγενίου
Χορτοκοπίου, τήν 23^η ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Πεν-
τηκοστῆς εἰς τὸν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ
Ἀγίου Ἐλευθερίου Ἐλευθερουπόλεως, τήν
24^η ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἰς τὸν
Κοιμητηριακόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἀγίων Θεο-

δώρων Ἐλευθερουπόλεως, κατά παλαιόν ἔθος,
ὅπου στό τέλος ἐτέλεσεν τρισάγιον ὑπέρ ἀνα-
παύσεως τῶν κεκοιμημένων, τήν 29^η εἰς τὸν
Ἱερόν Ναόν τῶν Ἀγίων Θεοδώρων Σερρῶν
μετά τοῦ ἐπιχωρίου Ἱεράρχου κ. Θεολόγου καὶ
τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἱερισσού κ.κ. Θεο-
κλήτου Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου καὶ τοῦ
Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ.κ.
Παντελεήμονος, τήν 30^η εἰς τὸν Πανηγυρίζοντα
Ἱερόν Ναόν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Ἀγίου
Ανδρέου.

Ἐχοροοστάτησε καὶ ώμιλησε:

Τήν 11^η εἰς τό Ἱερόν Ἐξωκλήσιον τοῦ Ἀγίου
Ὀνουφρίου εἰς τὰς Ἐλευθεράς, τήν 12^η εἰς τὸν

Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Νικολάου
ἐπί τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ
Ἐσπερινού τῆς Ἀναλήψεως, τήν 28^η εἰς τὸν Κα-
θεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Πανηγυρίζοντος
Ἱεροῦ Ναού τοῦ Ἀγίου Παύλου Καβάλας
μετά τοῦ ἐπιχωρίου Ἱεράρχου κ.κ. Προκοπίου
καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σεβαστείας κ.κ. Δη-
μητρίου, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Παντε-
λεήμονος, Αλεξανδρουπόλεως κ.κ. Ανθίμου,
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος
καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας
κ.κ. Χριστοφόρου, τήν 29^η εἰς τὸν Ἐσπερινόν
τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς Μπουζίναν Ἐλευ-
θερουπόλεως.

Πραγματοποίησε:

Τήν 15^η τὴν τελευταίαν Ἱερατικήν Σύναξιν τῆς
Κατηχητικῆς Περιόδου 2012 -2013 τῶν Ἐφη-
μερίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας εἰς τὴν
Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Παντελεήμονος Χρυσο-
κάστρου. Τό πρώτη τελέσθηκε Θεία Λειτουργία
ὑπό τοῦ Πρωτοσυγκέλλου π. Χρυσοστόμου
Μπένου. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τε-
λέσθηκε μνημόσυνο ὑπέρ Ἀναπαύσεως τοῦ
Ἄειμνήστου Μητροπολίτου Φλωρίνης Κυροῦ
Αὐγούστινου. Άκολούθησε δεξιώση εἰς τό
Ἀρχονταρίκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ στή συνέχεια
εἰσῆγησις ὑπό τοῦ Άρχιμ. Στεφάνου Μιχαηλί-
δη μέ θέμα: « Ἡ παραπαίουσα ἡθικά Ἐλληνι-
κή οἰκογένεια ». Ακολούθησε ἐποικοδομητι-
κός διάλογος, νοοθεσίες τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου
μας ἐν ὄψει τοῦ θέρους καὶ χαιρετισμοί τοῦ Θε-
οφιλεστάτου Μποτσουάνας κ.κ. Γενναδίου καὶ
τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Άρχιμ. Φιλίππου Αβραμίδη.

Στή συνέχεια ὁ Παν. Πρωτοσύγκελος ἔκα-
με ἀνασκόπηση τῶν γενομένων εἰσηγήσεων καὶ
εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμώτατον διὰ τὸ ἀνύ-
στακτον ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν πνευματικήν
πρόοδον καὶ καλλιέργειαν τῶν Κληρικῶν τῆς
Μητροπόλεως μας. Ἡ σύναξις ἔκλεισε μέ πλού-
σια τράπεζα τήν ὥποια παρέθεσε ἡ Γερόντισσα
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λυδία μετά τῆς συνοδείας της.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἐβαπτισμός:

Τήν 8^η εις τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγίου Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως τὸ τέκνον τῶν Σταύρου Ρήγα καὶ τῆς Νικολέτας Κρασοκερά εἰς τὸ ὄποιο ἐδόθη τὸ ὄνομα Στυλιανός.

Προέστη:

Τήν 8^η τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τοῦ Σταύρου Γιαννούτσου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μεσοτόπου, τήν 10^η τῆς ἔξοδίου Ἀκολουθίας τῶν δύο νέων ἐκ τροχαίου, Λαζάρου Καλκαντζῆ καὶ Αριστοτέλους Χατζηανδρέου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἅγίου Δημητρίου Ἀκροποτάμου, ὅπου καὶ μῆλος ἐπικαίρως, τήν 12^η τῆς ἔξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ Γεωργίου Κεχαγιά πατρός τῆς Μοναχῆς Συγκλητικῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἅγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου.

Κατά τὸν μῆνα Ιούλιον 2013 ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ώμίλησε:

Τήν 7^η εις τὸν ἀρχαιότερον Ἱερόν Ναόν τῆς Μητροπόλεως μας τῆς Ἅγίας Κυριακῆς Μεσορόπης, τήν 20^η εις τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλίου Παλαιᾶς Αὐλῆς, τήν 21^η εις τὸν Ἱερόν Ναόν Ἅγίου Δημητρίου Ἐλευθερῶν, ὅπου μετά τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε τρισάγιον ἐνώπιον τῆς προτομῆς τοῦ ἥρωος ἀγωνιστοῦ Δημητρίου Τσαμκιδάνη πεσόντος κατά τὴν Τουρκική εἰσβολή εἰς τὴν Κύπρον, παρουσίᾳ τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καὶ πλῆθος κόσμου, τήν 26^η εις τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἅγίας Παρασκευῆς Ἐξοχῆς, τήν 27^η εις τὴν Πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν Ἅγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου, τήν 28^η ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἅγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς.

Ἐχοροστάτησε καὶ ώμίλησε:

Τήν 19^η εις τὸν Ἐσπερινόν τοῦ Προφήτου Ἡλίου εις τὸν ὄμώνυμον Ἱερόν Νικη-

σιάνης, τήν 21^η εις τὸν Ἐσπερινόν τῆς Ἅγίας Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου εἰς τὸ ὄμώνυμον Παρεκκλήσιον Δωματίων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐτέλεσε τὰ θυρανοῖξια τοῦ ἀνωτέρου Παρεκκλήσιον, τήν 25^η εις τὸν Ἐσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Προσκυνηματικού Ἱεροῦ Ναοῦ Ἅγίας Παρασκευῆς Ἐλευθερουπόλεως, τήν 26^η εις τὸν Ἐσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἅγίου Παντελεήμονος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοκάστρου.

Πραγματοποίησε:

Ἀπό 30^η Ιουνίου ὧς 6^η Ιουλίου προσκυνηματικόν ὁδοποδικόν εἰς τοὺς Ἅγιους Τόπους καὶ τὴν Ἱεράν Μονήν Ἅγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ. Τὸν Σεβασμώτατο συνόδευσαν Ἱερεῖς καὶ Λαϊκοί εἰς τὸ προσκύνημα αὐτό.

Ἐβάπτισμός:

Τήν 7^η εις τὸν Ἱερόν Ναόν Ἅγίας Βαρβάρας Μεσιάς τὸ τέκνον τῶν Γεωργίας καὶ Κωνσταντίνου Λουλούδη Ἐφημερίου τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς τὸ ὄποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Χρυσόστομος.

Ἐτέλεσε:

Τήν 31^η ἑορτήν τοῦ Ἅγίου Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Προκατόχου του Μακαριστοῦ Εὐδοκίμου.

Κατά τὸν μῆνα Αὔγουστο 2013 ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ώμίλησε:

Τήν 2^η εις τὸν Ἱερόν Ναόν Ἅγίου Γεωργίου Ὁφρυνίου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἅγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δαρδανελλίων τήν 4^η εις τὸν Ἱερόν Ναόν Ἅγίου Γεωργίου Μελισσοκομείου, τήν 6^η εις τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Ὁφρυνίου, τήν 8^η εις τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἅγίου Νεομάρτυρος Τριανταφύλλου Ἅγι-

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

ου Χριστοφόρου,
τήν 11^η εις τόν Μη-
τροπολιτικόν Ιερόν
Ναόν τοῦ Ἅγιου Νι-
κολάου Ἐλευθερουπό-

Άγιος Νικόλαος

λεως, τήν 15^η ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Νικολάου N. Περάμου τήν 23^η εις τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης N. Ἡρακλείτης, ὅπου τό ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέ-

Νέα Ἡρακλείτσα

ρας προέστη τῆς μεγαλοπρεπούς Λιτανείας τῆς θαυματουργού Εἰκόνος τῆς Παναγίας, μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μποτσουάνας κ. Γενναδίου, τήν 25^η εις τόν Μητροπολιτικόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος Φλωρίνης, μετά τοῦ οἰκείου Ιεράρχου κ.κ. Θεοκλήτου καὶ ἄλλων Ιεραρχῶν ἐπί τῇ συμπληρώσει τριῶν ἔτων ἀπό τῆς ἐκδημίας τοῦ Γέροντός του Μητροπολίτου Αύγουστίνου, τήν 27^η εις τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Ἅγιου

Φλώρινα

Φανουρίου N. Ἡρακλείτης, τήν 29^η εις τήν Πανηγυρίζονταν Ιεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Προδοδόμου Νικησιάνης.

Ἐχοροστάτησε καὶ ώμιλησε:

Τήν 1^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Προσκυνηματικόν Ιερόν Ναόν τῆς Παναγίας Φανερωμένης N. Περάμου, τήν 2^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Γεωργίου Φωλιάς, τήν 4^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Δημητρίου Μελίσσης, τήν 5^η εις τόν Πανηγυρικόν Ἐσπερινόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εις τά K.A.Y.Y. N. Περάμου, τήν 6^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης N. Ἡρακλείτης, τήν 7^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Παντελεήμονος Δρυάδος, τήν 9^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μουσθένης, τήν 11^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μυρτοφύτου, τήν 13^η εις τήν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Νεστορος Κοκκινοχωρίου, τήν 14^η εις τόν Πανηγυρικόν Ἐσπερινόν ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως εις τό Ιερόν Προσκύνημα τῆς Παναγίας Φανερωμένης N. Περάμου, τήν 22^η εις τόν Ἐσπερινόν ἐπί τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εις τόν Ιερόν Ναόν N. Ἡρακλείτης μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μποτσουάνας κ. Γενναδίου, ὅστις ἐχοροστά-

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

τησεν καί ὡμᾶλησεν, τήν 28^η εις τόν Ἐσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδότου Μεσοτόπου, τήν 31^η εις τόν Ἐσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Συμεών Μυτιλήνης.

Ἐποκέφθηκε:

Τήν 8^η τίς Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις «Μέγας Κωνσταντίνος» Ν. Ἡρακλείτους, παρεκάθησεν εἰς τό γεῦμα καί ὡμᾶλησεν ἐπικαίρως εἰς τάς Κατασκηνωτρίας.

Συμμετέσχε:

Τήν 24^η εις τήν Ἐσπερίδα εἰς μνήμην τοῦ Ἀειμνήστου Μητροπολίτου Φλωρίνης Κυροῦ Αύγουστίνου καί εἰσηγήθη τό θέμα: «Ο π. Αύγουστίνος καί ὁ Ἱερός Χρυσόστομος».

Προέστη:

Τήν 9^η τῆς ἔξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ Ἄνδρεου Παπανδρέου, Δικηγόρου, εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Ἐλευθερίου Ἐλευθερουπόλεως.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Όλοκληρώθηκε μέ έπιτυχία τό Σεμινάριο πού διοργάνωσε τόν Ιούνιο τοῦ 2013, τό Ἐπιμορφωτικό-Ἐπικοινωνιακό Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως μέ θέμα: «Στοιχεία Ἐκκλησιαστικού Management: Κύκλος Α' Διοίκηση καί Ἡγεσία», μέ τήν συμ-

Δάσκαλος καί μαθητές

μετοχή 13 κληρικῶν, καί εἰσηγητή τόν Οἰκονομολόγο καί Ὑπεύθυνο Οἰκονομικῶν τῆς καθ' ἡμάς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Νικόλαι Χατζητριανταφύλλου πάντα μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσοστόμου. Ἡταν τό πέμπτο κατά σειρά ἀπό τά σεμινάρια πού διοργανώθηκαν τά δύο τελευταῖα χρόνια ἀπό τήν δημιουργία τοῦ ίδρυματος, σχετικό μέ οἰκονομικά καί διοικητικά θέματα καί στά ὅποια σεμινάρια ἔχουν δεῖξει ἐνδιαφέρον πολλοί ἐκ τῶν ἐφημερίων. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις εὐχαριστεῖ θεομά δλους δσους συνέβαλλαν στήν ἐπιτυχία τοῦ ἐγχειρήματος στό όποιον θά ὑπάρξει καί συνέχεια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ:

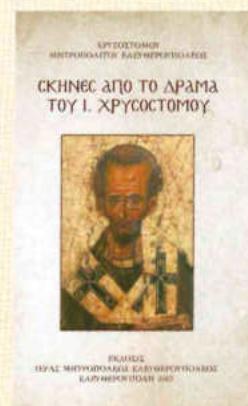
Τοῦ Σεβασ.
Μητροπολίτου μας.

1. Εἰς τόπον Χλόης. Σύντομα, ὑποδειγματικά Γραπτά κηρύγματα στά Εὐαγγέλια. Βοήθημα τοῦ ἄμβωνος. Εύπεπτη πνευματική τροφή.

2. Σκηνές ἀπό τό δρᾶμα τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου.

Συγκαντική, συναρπαστική ἀφίγγηση, μέ ὁδηγό τόν Παλλάδιο, τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Τά ἔσοδα ἀπό τήν πώλησή των διατίθενται στό πνευματικό καί κοινωνικό ἔργο τῆς Μητροπόλεως μας.

23

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Την Γραφείο
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΠΤΟΥ
Αριθμός Απόστασης
27827

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

